

Зміст

РОЗДІЛ 1, в якому сон стає реальністю.....	8
Фантастичний сон	11
Заповітна мрія	13
Запитання	15
РОЗДІЛ 2, в якому виховують генія	16
Славний рід Сікорських	17
Щасливе дитинство	21
Запитання	25
РОЗДІЛ 3, в якому прагнення людства втілюється в дитячій іграшці.....	26
Мрія всього людства	27
Орнітоптер і гелікоптер	30
Перші кроки до мрії	35
Запитання	37
РОЗДІЛ 4, в якому іграшки оживають.....	38
Навчання	39
Німецькі канікули	41
Сімейна нарада	43
Париж.....	44
Перший млинець нанівець	46
Запитання	51

РОЗДІЛ 5, в якому Сікорський підкорює небо	52
Розвиток науки повітроплавання	56
БіСи	58
Складний вибір	64
Гігант.....	71
Запитання	75

РОЗДІЛ 6, в якому «Ілля Муромець» б'є всі рекорди ...	76
Повітряна мандрівка	77
Ласкаво просимо на облявок	80
Телеграми і заправки	83
Пожежа	84
У рідному Києві	88
І знов у Петербург	91
Запитання	93

РОЗДІЛ 7, в якому геній стає легендою.....	94
Нові випробування долі	95
За океан	98
Перший американський успіх	102
Крилата кінозірка	104
Винахід життя	106
Гелікоптер-рятівник	109
Містер Гелікоптер	111
Запитання	115

БІБЛОГРАФІЯ	116
-------------------	-----

РОЗДІЛ 1

В ЯКОМУ СОН СТАЄ РЕАЛЬНІСТЮ

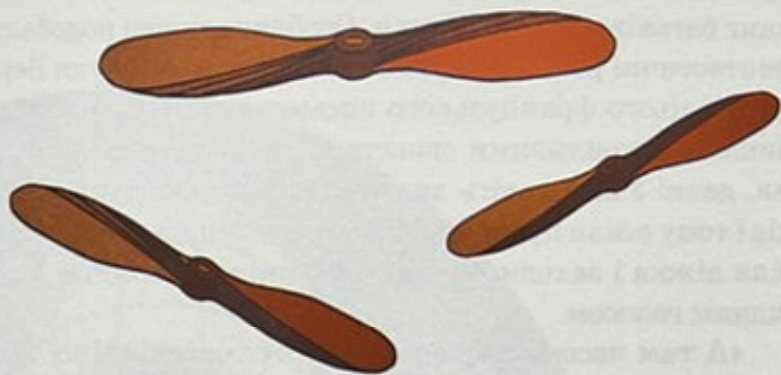

— Мамуню, почитай мені, будь ласка, про Робура, тоді я напевне засну.

Мама взяла з полиці книжку в коричневій шкіряній палітурці. Вона знала, що це найулюбленіший твір її молодшенького, а тому найулюбленішого сина. Тож не дивно, що жвавий і допитливий хлопчик захоплювався пригодницькими романами, яких було чимало в океані книг батьківської бібліотеки. Особливо синові подобалися фантастичні романи відомого вже на той час Жуля Верна. Історії цього французького письменника вирізнялися не лише захопливими сюжетами, а й науковими теоріями, деякі з них навіть лягли в основу майбутніх винаходів і тому стали пророчими. Мама тихенько примостилася біля ліжка і заходилася виразно читати лагідним і дуже рідним голосом.

«А тим часом, чи могло щось бути спокійніше за цей плавний рух в атмосфері, а надто вночі, коли навіть вітер ущух? Довколишню тишу порушував тільки шум обертових гвинтів. Часом із землі долинав самотній свисток паровоза, який біг рейками, та голоси домашніх тварин. Дивовижний інстинкт! Ці земні мешканці відчували наближення літального апарата і при його появі з переляку видавали жалібні звуки».

Мама кинула погляд на синочка, чи не заснув часом. Хлопчик мирно спочивав на м'яких перинах із заплющеними очима. Тоді легким, ледь відчутним рухом вона прибрала його русяве волосся з чола і продовжила читання. Її голос лунав тихо і монотонно, сповнюючи дитячу кімнату й заколисуючи сина, занурюючи малюка в бездонний світ сновидінь.

Фантастичний сон

Хлопчик розплющив очі. Сонячні промені, що пробивалися крізь невелике кругле віконце, м'яко торкалися його обличчя, лоскотали своїм теплом щоки. Хлопчик усвідомив, що сидить у кріслі, на якому він часом засинав у батьковому кабінеті, вкотре зачитавшись. Але приміщення, в якому він прокинувся, було незнайоме. Довга кімната скидалася більше на широкий коридор. Віконця хоч і розміщувалися поздовж стін, однак освітлювали слабенько. Світла в приміщенні додавали електричні лампи, що ряхтіли синім. Саме вони й привернули увагу знаттелюба. Хлопчик устав і попрямував коридором повз крісла і столики. Якесь незвичайне відчуття не давало йому спокою, здавалося, все навколо вібрує, підлога справді вібривала, адже він відчував це ногами! Інтер'єр чимось нагадав йому салон корабля: килимова доріжка на підлозі, дерев'яна оббивка стін, різьблені горіхові двері, а віконця — достоту як ілюмінатори на кораблі. Тільки ось замість звичної для судна хитавиці — ця дивна вібрація... Цікавість підганяла хлопчика вперед. Він хотів якнайшвидше розібратися із загадкою цього дивного місця. Пройшовши ще далі, він побачив попереду двері. Ручка легко піддалася, і двері відчинилися. Раптом яскраве світло засліпило хлопчика, неначе б захищаючи таємну кімнату від його цікавого погляду.

Заповітна мрія

Хлопчик розплющив очі. Яскраве світло затопило його кімнату з величезного вікна — це старша сестра відхилила фіранки, звільняючи шлях провісникам нового дня.

— О, ти вже прокинувся?! Хутчіш умивайся і спускайся донизу, сонько, тебе вже всі чекають до сніданку, — її лагідна усмішка і бадьорий голос стерли рештки мрій малюка. Схопившись із ліжка, хлопчик заходився швидко збиратися — йому кортіло якнайшвидше розповісти про свій сон рідним.

Простора вітальня була вмебльована зі смаком. Видно, що господарі стежили за тенденціями моди і по можливості придбавали новинки кінця XIX століття. У трельяжі стояли порцелянові та фаянсові кухонні набори з Франції, Голландії та Австрії, однак чільне місце займали дивовижні вироби умільця з іноземним корінням Фаберже. Його сервіз навіть у свята не діставали для ужитку, такий він був коштовний. Берегли. На стіні висіли картини, що дуже пасували цьому приміщенню, — натюрморти і сцени полювання художників фламандської школи. Мати зналася на мистецтві, любов до прекрасного прищеплювала і своїм дітям.

Стіл уже стояв накритий і сервірований ситним сніданком на англійський манер. Мед, варення, свіжий хліб, придбаний у пекарні неподалік, млинці. Однак чаювання відбувалося не на туманному Альбіоні, а в одному з найпрекрасніших міст — Києві.

Сім'я традиційно збиралася у вітальні поспідати перед черговим для когось трудовим, а для когось і навчальним днем. Голова родини вже сидів на своєму чільному місці, гортаючи свіжу ранкову газету. Мама роздухувала самовар, а сестри розкладали прибори.

— Мамо, тату, мені сьогодні такий сон наснився! — влетів у вітальню молодший син. — Я ніби плив по небу на летючому кораблі.

— Ти знову читала йому «Робура-завойовника»? — не відриваючись од читва, промовив батько. Мама відповіла зі своєю найчарівнішою усмішкою і скуйовдила синові волосся ніжним і таким безпосереднім материнським жестом. Батько згорнув газету, трохи схилився вперед і, глянувши на хлопчика поверх своїх окулярів, продовжив:

— Бачиш, синку, цей сон — виплід твоєї уяви, навіяний фантастичною книжкою, яку перед сном прочитала тобі мама.

Було б дуже нерозумно сперечатися з авторитетною батьковою думкою. У всій країні не знайшлося б людини з такими знаннями у психології та поведінці людини. До того ж він був професором медицини в університеті. Звали цю видатну людину Іван Олексійович Сікорський.

— А знаєш, синку, — порушив мовчанку батько, допиваючи другу чашку чаю, — один австрійський психолог, Зигмунд Фрейд, описав у своїй книзі, звідки беруться сні. Його теорія полягає в тому, що нам сняться наші

найзаповітніші мрії, які ми потай сподіваємося втілити у життя. У тебе, синку, дуже красива мрія — підняти людину в повітря, підкорити небеса...

Чи можливо здійснити мрію всього свого життя, провісником якої був сон? Сновидіння хлопчика стало проочим і через 30 років один в один здійснилося у житті. Шлях до втілення мрії був довгий і тернистий. Це шлях генія авіації, бога вертольотів і родоначальника великих літальних апаратів, нашого співвітчизника Ігоря Івановича Сікорського.

Запитання

- Яка була улюблена дитяча книжка Ігоря Сікорського?
- Де опинився хлопчик уві сні?
- Як батько поставився до мрії свого сина?